

Συλλαβισμός... για να χωρίζουμε όπως πρέπει

- ⊙ Ένα σύμφωνο ανάμεσα σε δύο φωνήεντα συλλαβίζεται με το δεύτερο φωνήεν: τέ-λος
- ⊙ Δύο όμοια σύμφωνα χωρίζονται: αλ-λά-ζω
- ⊙ Τα δίψηφα φωνήεντα (αι, ει, οι, ου), οι συνδυασμοί (αυ, ευ) και τα δίψηφα σύμφωνα (μπ, ντ, γκ, τσ, τζ) δεν χωρίζονται ποτέ: παί-ζου-με, αύ-ρι-ο, έ-μπαι-να
- ⊙ Δύο διαφορετικά σύμφωνα δεν χωρίζονται, αν απ' αυτά αρχίζει ελληνική λέξη: ά-κρη (κράτος), ά-πνοι-α (πνίγω) αλλά προσ-δι-ο-ρί-ζω (από σδ- δεν αρχίζει ελληνική λέξη).
- ⊙ Τρία σύμφωνα συλλαβίζονται μαζί, αν τουλάχιστον από τα δύο πρώτα αρχίζει ελληνική λέξη: έ-στρω-σα (στραβός)
Διαφορετικά, χωρίζονται: άν-θρω-πος (από νθρ- δεν αρχίζει ελληνική λέξη).

Το τελικό -v-... για τη σημασία στη λεπτομέρεια

Το τελικό -v- **φυλάσσεται** στις ακόλουθες λέξεις, εφόσον η επόμενη λέξη αρχίζει από φωνήεν ή κ, π, τ, μπ, ντ, γκ, τσ, τζ, ξ, ψ:

- ⊙ στο θηλυκό άρθρο «την»: την αναλογία, την προστασία, αλλά τη βοήθεια, τη λατρεία
- ⊙ στην αντωνυμία «την»: την έστειλα (π.χ. την επιστολή), την ορίσαμε (π.χ. την ημερομηνία), αλλά τη φώναξε (π.χ. τη γραμματέα), τη χαιρέτησε (π.χ. τη μητέρα του)
- ⊙ στην άρνηση «μην»: Μην ουρλιάζεις!, Μην πας! αλλά Μη διακόπτεις!

⚠ Ο τύπος «**τον**» της προσωπικής αντωνυμίας δεν χάνει ποτέ το τελικό του -v-· διαφορετικά συμπίπτει με το ουδέτερο: τον κέρασα, τον συναντήσαμε, τον φυγάδευσαν.

⚠ **μη(v)**: Εμφανίζεται χωρίς τελικό -v-:

- πάντα:
  - ✓ πριν από ουσιαστικά και επίθετα, για να δηλωθεί η αντίθετη σημασία:
μη καπνιστής, μη ανεκτή συμπεριφορά
  - ✓ όταν ως μεμονωμένη λέξη δηλώνει αποτροπή: «Μη!»
- κατά κανόνα πριν από τον τύπο -οντας/ -ώντας:
Μη ακολουθώντας τις οδηγίες, δεν κατάφερα να θέσω σε λειτουργία τη συσκευή.

Προτείνεται να μη χάνεται το τελικό -v- στις εξής λέξεις:

- ⊙ στο αρνητικό μόριο «δεν», ώστε να διακρίνεται από τον σύνδεσμο «δε»:
Δεν παραδεχόταν με τίποτα το λάθος του. Επίσης δε [= από την άλλη πλευρά/ αφετέρου] ισχυριζόταν ότι δεν του είχε ζητηθεί ποτέ να υπογράψει.
- ⊙ στο αρσενικό άρθρο «τον» (όπως άλλωστε συμβαίνει και με την αντωνυμία «τον»), ώστε να ξεχωρίζει από το ουδέτερο άρθρο «το» και να μην υπάρχει παρανόηση σχετικά με το γένος της λέξης που ακολουθεί: τον χαμό και όχι το χαμό (όπως: το χορταρικό).
- ⊙ στο αριθμητικό και το αόριστο άρθρο «έναν», ώστε να ξεχωρίζουν από το ουδέτερο «ένα»:
έναν φυλακισμένο (άντρα) και όχι ένα φυλακισμένο (όπως: ένα φυλακισμένο πουλί).
- ⊙ στην πολυσήμαντη λέξη «σαν», ώστε να μη χάνεται η ταυτότητα της λέξης:
σαν σήμερα, σαν να μου φαίνεσαι κλωμός, σαν με κοιτάς.